24. புகழ்

231. *ஈத லிசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல*
தூதிய மில்லை உயிர்க்கு

இல்லாதவர்க்கு ஈந்து
இவ்வுலக வாழ்க்கையில் புகழ் பெறுவதே
இம்மையில் பெரும் ஆக்கமாகும் ! இதுதவிர
இவ்வுயிர்க்கு வேறு ஒரு பயனுமில்லை !

232. *உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க்கொன்*
றீவார்மேல் நிற்கும் புகழ்

பாராட்டுபவர்கள் பாராட்டுவது எல்லாம்
பார்த்து பார்த்து வறியவர்களுக்கு
வாரி வாரி ஈந்து வழங்கி
வான் புகழ் கொள்ளும் வள்ளல்களைப் பற்றியே !

233. *ஒன்றா உலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்*
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்

ஒப்பற்ற உலகத்தில் உயர்ந்து நிற்பது
ஒன்றே ஒன்று தான் ! அந்த
ஒன்றும் அழியாத புகழ் தவிர வேறு
ஒன்றும் இல்லை !

234. *நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்*
போற்றாது புத்தே ளுலகு

மண்ணுலகில் நெடும் புகழ் ஈட்டிய
மக்களையே வானுலகம் போற்றும் !
மற்றபடி தேவர்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் கூட
மகுடம் சூட்டாது !

235. *நத்தம்போல் கேடும் உளதாகுஞ் சாக்காடும்*
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது

சரித்திரம் போற்றும் புகழாளனுக்கு
சவமாய் ஆனாலும் இவ்வுலகில்
உயிரும் உடலும் அழிந்த பிறகும்
உலகத்தில் புகழ் இருக்கும் வித்தகர்களுக்கு !

236. *தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்*
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று

தொடரும் வாழ்வு முழுவதும்
தொடர வேண்டும் பெரும் புகழ் ! புகழில்
தொய்வென்றால் மானுட வாழ்வையே
தொடமால் இருப்பதே நன்று !

237. *புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை*
இகழ்வாரை நோவ தெவன்

புகழ்பட வாழ முடியாதவர்கள்
புரிந்து கொண்டு தம்மைத் தான்
இகழ்ந்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர – தம்மை
இகழ்பவரை நொந்து என்ன பயன் ?

238. *வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்*
எச்சம் பெறாஅ விடின்

வாழ்க்கைக்குப் பின்னும் எஞ்சி நிற்பது
வானுயர்ந்து விஞ்சி நிற்கும் புகழே !
வாழ்க்கையில் அந்தப் புகழ் மட்டும்
வாய்க்கப் பெறாவிட்டால் வையகம் பழிக்கும் !

239. *வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா*
யாக்கை பொறுத்த நிலம்

புகழில்லாமல் வாழ்ந்தவனைச் சுமந்த
புண்ணிய பூமி – வளத்தின் பயன்
புகாத விளையாத நிலமாகும் !

240. *வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய*
வாழ்வாரே வாழா தவர்

பழி இல்லாமல் வாழ்பவரே
பல்லாண்டு வாழ்பவர் ஆவர் !
வான் புகழ் பெற்று வாழாதவர்
வாழ்க்கையில் உயிர் வாழாதவர் !